



**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-04-02 Nr. 429-103
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. birželio 10 d. pareiškėjas su draudiku sudarė savanorišką Sausumo transporto priemonių draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*), kuria draudiko parengtų Sausumo transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 03.01 (toliau – Taisyklės)¹ pagrindu buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su automobiliu *Mercedes Benz CLA 250* (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*).

2025 m. birželio 22 d. pareiškėjas informavo draudiką apie tai, kad buvo išlaužtos pareiškėjo automobilio grotelės ir pavogtas aklosios zonos jutiklis. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad apie įvykį informuota policija. Gautos informacijos pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimą: buvo gautos automobilio nuotraukos iš įvykio vietos, taip pat UAB „Autobroliai“ remonto dirbtuvėse atliktos automobilio apžiūros metu surinkta informacija ir nuotraukos.

2025 m. liepos 18 d. pranešimu draudikas informavo pareiškėją, kad žalos administravimas vis dar vykdomas ir draudikas negali priimti sprendimo, nes jam trūksta duomenų (remonto darbų sąmatos suderinti ir kt.).

2025 m. liepos 30 d. pareiškėjas kreipėsi į draudiką ir nurodė, kad įvykio metu buvo atluptas galinis automobilio buferis, matosi kabantys laidai, išluptos priekinės apdailos grotelės, kiek pareiškėjas pastebėjo – neveikia aklosios zonos sistema ir automatinio stabdymo sistema, galimai yra ir daugiau nematomų pažeidimų. Pasak pareiškėjo, UAB „Autobroliai“ remonto dirbtuvėse automobilis buvo apžiūrėtas, tačiau pareiškėjui buvo nurodyta, kad ardymo darbai nebus atliekami be draudiko patvirtinimo, kad už darbus bus sumokėta. Pareiškėjas taip pat teigė, kad žalos administravimas sustojo, draudiko ekspertas reikalauja papildomų duomenų, tačiau, nesant draudiko sutikimo apmokėti už ardymo darbus, prašomų duomenų pateikti nėra galimybės. Pareiškėjas prašė draudiko nurodyti, kokių duomenų trūksta, kad būtų priimtas sprendimas, paaiškinti, kas turi tuos duomenis surinkti, patvirtinti, ar draudikas padengs automobilio ardymo išlaidas, ir nurodyti, kada bus priimtas galutinis sprendimas dėl draudimo išmokos.

2025 m. rugpjūčio 6 d. draudikas, atsakydamas į pareiškėjo el. laišką, nurodė, kad, remiantis Taisyklėmis, automobilio dalių vagystės atveju žala atlyginama tik tada, kai automobilis remontuojamas, išmoka (pinigais) tokiu atveju nemokama. Draudikas teigė, kad pareiškėjui reikia kreiptis į bendrovę, kurioje buvo apžiūrėtas automobilis, turi būti nuimti automobilio buferiai bei nustatyti visi su įvykiu susiję apgadinimai, su draudiku suderinta remonto sąmata ir atliekamas automobilio remontas. Draudikas taip pat informavo, jog remonto dirbtuvių vadovas apie situaciją informuotas, ir nurodė, kad pareiškėjas į dirbtuves gali kreiptis kitą savaitę.

2025 m. rugsėjo 21 d. UAB „Autobroliai“ dar kartą apžiūrėjo automobilį, apžiūros metu buvo demontuoti automobilio priekinis ir galinis buferiai, apžiūros nuotraukos pateiktos draudikui.

2025 m. rugsėjo 17 d. pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką ir teigė, kad draudikas vilkina

¹ Galiojančių nuo 2023 m. kovo 1 d.

žalos administravimą ir nepriima sprendimo, nors nėra pateikęs jokių įrodymų, kurie suteiktų pagrindą nemokėti draudimo išmokos. Nustačius, kad pareiškėjas į Lietuvos banką kreipėsi nesilaikydamas teisės aktuose nustatytos tvarkos (prieš tai nepateikęs pretenzijos draudikui), pareiškėjo kreipimasis buvo persiųstas draudikui ir šis informuotas apie pareigą pateikti motyvuotą rašytinį atsakymą į pareiškėjo kreipimąsi (pretenziją).

2025 m. spalio 7 d. atsakyme į Lietuvos banko persiųstą pareiškėjo pretenziją draudikas nurodė, kad administruojant žalą kilo pagrįstų abejonių dėl deklaruotos vagystės aplinkybių, todėl buvo pradėtas išsamus įvykio aplinkybių tyrimas. Pasak draudiko, atlikus tyrimą ir įvertinus automobilio konstrukciją, buvo nustatyta, kad, nesulaužant priekinio ir galinio buferių, jų laikiklių ir kitų tvirtinimo elementų, technologiškai neįmanoma pavogti aklosios zonos jutiklių, esančių vidinėje galinio buferio šoninėje dalyje, taip pat neįmanoma pavogti priekinio atstumo radaro, esančio priekinio buferio dešinės pusės vidinėje dalyje. Draudiko teigimu, priekinis atstumo radaras ir galiniai aklosios zonos jutikliai gali būti pašalinti, tik nuėmus abu buferius pagal gamintojo technologinius reikalavimus, o jų nuėmimas neįmanomas neatidarius variklio ar bagažinės dangčių, todėl tokie veiksmai negalėjo būti atlikti vagystės metu, nesukeliant akivaizdžių įsilaužimo požymių, kurių nebuvo nustatyta.

Atsakyme į pretenziją draudikas taip pat nurodė patikrinęs ir automobilio draudimo istoriją bei nustatęs, kad automobilis buvo patekęs į du kitus įvykius (2024 m. sausio 31 d. ir kovo 16 d.), po jų buvo remontuojamas UAB „Autobroliai“ remonto dirbtuvėse. Draudikas paaiškino peržiūrėjęs sugadinimų nuotraukas ir nustatęs, kad tuo metu automobilis jau neturėjo priekinio radaro, dešinės pusės aklosios zonos jutiklio ir jo laikiklio, taip pat buvo užfiksuotos sulūžusios priekinio buferio kairės pusės grotelės.

Draudiko teigimu, Taisyklių 5.2.2 papunktyje nustatyta, kad įvykis laikomas nedraudžiamuoju, jeigu transporto priemonės valdytojas ar draudėjas žalą padarė tyčia arba nuslėpė įvykio priežastis, aplinkybes ir padarinius, pateikė neteisingą, klaidinančią informaciją arba kitais neteisėtais būdais siekė gauti draudimo išmoką ar ją padidinti, įskaitant atvejus, kai transporto priemonės vagystę ir pasisavinimą inscenizuoja draudėjas ar su juo susiję asmenys. Draudiko teigimu, šiuo atveju pateikti duomenys neatitinka faktinės situacijos, o aplinkybės, kurios buvo deklaruotos kaip draudžiamasis įvykis, negalėjo objektyviai susiklostyti, todėl įvykis laikytinas nedraudžiamuoju.

Galutinis draudiko sprendimas pareiškėjo netenkino, todėl jis kreipėsi į Lietuvos banką ir prašė išnagrinėti tarp jo ir draudiko kilusį ginčą. Pareiškėjo teigimu, dalių vagystę pagal KASKO sutartį yra draudžiamasis įvykis, todėl, draudikui nepateikus įrodymų, kad pareiškėjas yra pažeidęs kokius nors sutarties reikalavimus, draudikas neturi teisės atsisakyti mokėti draudimo išmokos. Pareiškėjas teigė turintis įrodymus, jog aklosios zonos jutikliai prieš jų vagystę veikė, o dabar – neveikia. Pareiškėjas prašė, kad draudikas atlygintų dėl vagystės patirtą žalą (išmokėtų draudimo išmoką) ir neturtinę žalą už žalos administravimo vilkinimą. Kartu su kreipimusi pareiškėjas pateikė vaizdo įrašą iš važiuojančio automobilio, šis, pareiškėjo vertinimu, patvirtina, jog dalys buvo sumontuotos automobilyje ir veikė.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad visi sprendimo motyvai buvo nurodyti 2025 m. spalio 7 d. atsakyme į Lietuvos banko persiųstą pareiškėjo pretenziją ir keisti sprendimą nėra jokio pagrindo. Pasak draudiko, pareiškėjo pateikti duomenys nepagrindžia, kad deklaruotos vagystės metu būtų paveikti jutikliai ir radaras, nes nebuvo nustatytų jokių įsilaužimo į automobilį požymių, o nesulaužant automobilio buferių arba jų tvarkingai nenuėmus, aptartų dalių pavogti neįmanoma.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar draudiko sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju yra pagrįstas administruojant žalą surinktais duomenimis ir atitinka KASKO draudimo sutarties sąlygas.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta KASKO sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas.² Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose.³ Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtą draudimo rizikos laipsnį. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie tokiais nelaikytini.

Draudimo sutartyje nustatomi draudžiamieji ir nedraudžiamieji įvykiai, apibrėžiamas draudiko prisiimamos rizikos mastas, draudimo apsaugos apimtis ir ribos. Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškiny, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką.⁴ Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimtys, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui (naudos gavėjui ar kitam teise į draudimo išmoką pagal konkrečią draudimo sutartį turinčiam asmeniui) kreipusis dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamojo įvykio atveju.⁵

Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamojo įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką.⁶ Nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (lot. iš anksto), o sąlygų, kurių nevykdymas leidžia draudikui nemokėti draudimo išmokos, buvimas įpareigoja draudiką arba ginčą sprendžiantį teismą vertinti draudėjo kaltę, draudimo sutarties pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalos, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį.⁷ Tai reiškia, kad, nustačius nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, nėra pagrindo vertinti tam tikrų aplinkybių, lemiančių įvykio pripažinimą draudžiamuoju, ir žalos priežastinio ryšio. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012; 2009 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009; 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gegužės 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2016.

atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu ir nedraudžiamojo įvykio sąlygų nebuvimu.⁸

Nagrinėjamu atveju KASKO draudimo sutartis buvo sudaryta su visų rizikų draudimo sąlyga. Vadovaujantis Taisyklių Specialiųjų sąlygų 4.1 papunkčiu, draudžiamasis įvykis yra bet koks draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu atsitikęs įvykis, kurio metu dėl tiesioginio, staigaus ir nenumatyto mechaninės jėgos poveikio iš išorės ar dėl gaisro, sprogo buvo sugadinta ar sunaikinta apdrausta transporto priemonė, taip pat jeigu apdrausta transporto priemonė (jos dalis ar dalys) buvo pavogta ar užvaldyta plėšimo būdu.

Taisyklių Specialiosios dalies 5 punkte yra įtvirtintas nedraudžiamųjų įvykių sąrašas, t. y. atvejai, kai draudimo išmoka nemokama. Taisyklių Specialiosios dalies 5.2.2 papunktyje nustatyta, kad nedraudžiamuoju įvykis laikomas, jeigu transporto priemonės valdytojas ar draudėjas (apdraustasis) žalą padarė tyčia arba nuslėpė įvykio priežastis, aplinkybes ir padarinius, pateikė neteisingą, klaidinančią informaciją arba kitais neteisėtais būdais siekė gauti draudimo išmoką ar ją padidinti, įskaitant atvejus, kai transporto priemonės vagystę ir pasisavinimą inscenizavo draudėjas (apdraustasis) ar su juo susiję asmenys.

Draudikas, remdamasis pirmiau nurodyta Taisyklių nuostata, grindžia pareiškėjo ginčijamą sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir laikosi pozicijos, kad nėra pagrindo teigti, jog dalys (priekinis radaras ir aklosios zonos jutikliai), kurios, pareiškėjo teigimu, buvo pavogtos, iš viso įvykio metu buvo sumontuotos automobilyje. Pareiškėjas, savo ruožtu, tvirtina, kad draudiko pozicija nėra pagrįsta ir jo pateikti duomenys patvirtina, jog šios dalys buvo sumontuotos ir veikė.

Įvertinus bylos duomenis nustatyta, kad pareiškėjas apie 2025 m. birželio 22 d., jo teigimu, įvykusią vagystę, informavo tiek draudiką, tiek policiją, ši registravo pareiškėjo pranešimą apie tai, kad buvo išlaužtos automobilio grotelės ir pavogtas aklosios zonos jutiklis. Daugiau duomenų, kurie leistų vertinti, ar pareiškėjo pranešimo pagrindu policijoje buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas, ar buvo tikslinamos įvykio aplinkybės, nustatyti kalti asmenys ar patvirtintas vagystės faktas – byloje negauta.

Draudikas Lietuvos bankui pateikė po nurodomos vagystės darytas automobilio nuotraukas, kuriose matoma, jog priekinio buferio kairėje pusėje nėra oro angos grotelių, atskirai užfiksuotos, pareiškėjo teigimu, išlaužtos grotelės su matomu lokalizuotu defektu ties viena iš briaunų, nuotraukose taip pat matomos kyšančios jutiklių jungtys.

Iš pateiktų duomenų taip pat matyti, kad automobilis po įvykio buvo apžiūrėtas UAB „Autobroliai“ remonto dirbtuvėse, kur buvo atlikti ir kompiuterinės automobilio diagnostikos darbai. Apžiūros metu nustatyta, kad trūksta priekinio buferio kairės pusės oro angos grotelių, atskirai užfiksuotos grotelės, ant kurių vienos briaunos matosi lokalus sugadinimas. Apžiūrėjus buferio vidinę dalį nustatyta, kad dešinėje priekinio buferio pusėje trūksta priekinio atstumo radaro, o nuėmus galinį buferį nustatyta, kad nėra abiejų pusių aklosios zonos jutiklių ir dešinės pusės aklosios zonos jutiklio laikiklio, kairės pusės jutiklio laikiklis pritvirtintas prie galinio buferio ne pagal gamintojo reikalavimus, o dirželiais prisegtas prie galinės dalies apsaugų.

Apžiūros metu taip pat buvo atlikta automobilio kompiuterinė diagnostika ir nustatyta priekinio radaro klaida, o aklosios zonos jutiklių klaidų diagnostikos įrenginys nefiksavo, nors apžiūros metu buvo nustatyta, jog šių jutiklių nėra. Taigi, nors abiejų aklosios zonos jutiklių automobilyje nebuvo, automobilio kompiuterinė sistema dėl jų gedimo ar trūkumo klaidų nerodė.

Draudikas taip pat pateikė 2025 m. spalio 3 d. Ekspertinę išvadą (toliau – Išvada), kurią parengė įvykio aplinkybių tyrimą atlikęs draudiko vyriausiasis žalų ekspertas. Išvadoje aprašomi draudikui pateikti duomenys apie įvykio, kurį prašoma pripažinti draudžiamuoju, aplinkybes, taip pat aptariami UAB „Autobroliai“ atliktos apžiūros metu nustatyti apgadinimai ir trūkstamos dalys (priekinis atstumo radaras, aklosios zonos jutikliai), pateikiamos apžiūros metu padarytos nuotraukos su jose pažymėtais apgadinimais. Ekspertas taip pat akcentavo, kad iš prieš automobilio galinio buferio ardymą užfiksuoto vaizdo matyti, kad galinis buferis buvo uždėtas nelygiai (tarpas tarp galinio buferio ir galinio dešinės pusės sparno yra nevienodas), o po dešine buferio dalimi buvo matoma laisvai kabanti jungtis.

Pasak eksperto, detaliau išanalizavus buferių nuotraukas, nenustatyta jokių požymių, kad buferiai deklaruojamos vagystės metu būtų sulaužyti, atplėšti ar kažkaip kitaip apgadinti: abiejų

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012; 2009 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-257/2009; 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009; 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3- 215/2013.

buferių tvirtinimo elementai ir laikikliai yra nepažeisti. Pasak draudiko eksperto, priekinis atstumo radaras ir galiniai aklosios zonos jutikliai turėjo būti pašalinti, tvarkingai nuėmus abu buferius, o jie negali būti nuimti, jeigu nėra atidaromi variklio ir bagažinės dangčiai.

Išvadoje taip pat teigiama, kad, tikslinant įvykio aplinkybes, pareiškėjas nurodė automobilį pirkęs iš JAV per pažįstamus asmenis, kurie automobilį ir sutvarkė. Teigiama, jog pareiškėjas nurodė, kad automobiliu naudojosi tik jis. Nors atstumo palaikymo sistema (priekiniu radaru) naudojosi retai, tačiau aklosios zonos sistema veikė ir ją naudojosi, jutikliai ir radaras visada veikė, gedimų nefiksuota. Tačiau toliau Išvadoje pateikiami duomenys prieštarauja iš pareiškėjo žalos administravimo metu gautai informacijai. Pažymėtina, kad šios aplinkybės yra nurodytos draudiko pateiktame rašytiniame pareiškėjo paaiškinime.

Išvadoje pateikiama informacija apie draudiko administruotas žalas, susijusias su 2024 m. sausio 31 d. ir kovo 16 d. nutikusiais įvykiais. Draudiko eksperto teigimu, abiem atvejais automobilis buvo remontuojamas UAB „Autobroliai“ remonto dirbtuvėse, o peržiūrėjus po minėtų įvykių remonto bendrovės darytas automobilio nuotraukas matyti, kad automobilis jau tuo metu neturėjo priekinio atstumo radaro, dešinės pusės aklosios zonos jutiklio ir jo laikiklio, jau tuo metu buvo sulūžusios ir priekinio buferio kairės pusės grotelės. Išvadoje pateiktos šias aplinkybes patvirtinančios nuotraukos, kurias vizualiai sulyginus su tomis, kuriose užfiksuoti po tariamos 2025 m. birželio 22 d. automobilio dalių vagystės fiksuoti apgadinimai, matyti, kad trūksta tų pačių dalių, o priekinio buferio kairės pusės grotelių briaunos apgadinimas vizualiai yra toks pats.

Išvadoje taip pat pateikiama 2024 m. vasario 2 d. atliktos kompiuterinės diagnostikos rezultatų nuotrauka, kurioje matomos užfiksuotos aklosios zonos jutiklių klaidos, o priekinio radaro klaidų kompiuterinės diagnostikos įrenginys nefiksavo, nors apžiūros metu radaro fiziškai automobilyje nebuvo. Kita vertus, po 2024 m. kovo 16 d. įvykio atliktos diagnostikos metu nei priekinio atstumo radaro, nei aklosios zonos jutiklių klaidų diagnostikos įrenginys taip pat nefiksavo.

Eksperto vertinimu, aplinkybių visuma leidžia daryti išvadą, kad automobilyje jau 2024 metais nebuvo sumontuoti aklosios zonos jutikliai ir priekinis atstumo radaras ir jie, tikėtina, sąmoningai buvo „išprogramuoti“ iš automobilio kompiuterio. Remdamasis Išvadoje pateiktais duomenimis, ekspertas konstatavo, kad priekinio buferio kairės pusės grotelės buvo sulūžusios dar iki deklaruojamos vagystės, be to, nesulaužant priekinio ir galinio buferių, jų laikiklių ir kitų tvirtinimo elementų, negalėjo būti pavogti aklosios zonos jutikliai, esantys vidinėje galinio buferio šoninėje dalyje, bei priekinis radaras, esantis priekinio buferio dešinės pusės vidinėje dalyje.

Bylos duomenų visuma leidžia daryti pagrįstą išvadą, jog automobilio priekinio buferio kairės pusės grotelės, kurias išlaužus neva buvo pavogtas priekinis atstumo radaras, turi tokį patį sugadinimą, kuris buvo fiksuotas po 2024 m. nutikusių eismo įvykių, ir nėra duomenų, kad jis buvo suremontuotas. Byloje taip pat nėra duomenų apie tai, kad vagystės metu būtų pažeisti, ardyti ar nuimti priekinis ir galinis buferiai, nors radaro ir jutiklių demontavimas neardant atitinkamų kėbulo dalių, kurias tvarkingai galima nuimti tik atsідarius variklio ir bagažinės dangčius, dėl jų sumontavimo vietos ir konstrukcijos nėra galimas. Be to, priekinis radaras yra priešingoje automobilio priekinės dalies buferio pusėje nei ta, kurioje neva išlaužtos grotelės.

Duomenys apie visus tris draudiko fiksuotus įvykius, kuriuose dalyvavo pareiškėjo automobilis, taip pat rodo, kad nė vienos apžiūros metu nebuvo užfiksuota, jog priekinio atstumo radaro ir aklosios zonos jutikliai automobilyje faktiškai buvo sumontuoti. Priešingai, bylos duomenys atskleidžia nenuoseklią diagnostikos informaciją: tam tikrais atvejais jutiklių klaidos buvo fiksuojamos, kitais – nefiksuojamos net tada, kai apžiūros metu nustatyta, kad šių dalių automobilyje nėra. Tokia diagnostikos rezultatų kaita leidžia teigti, kad šių dalių nebuvimas galėjo neatsispindėti kompiuterinės diagnostikos rezultatuose dėl pakeistos sistemos konfigūracijos, t. y. galimo jutiklių „išprogramavimo“.

Nors pareiškėjas teigė, kad aklosios zonos jutikliai veikė, ir pateikė vaizdo įrašą, kuris, pareiškėjo teigimu, paneigia draudiko nurodomus motyvus, tačiau iš pateikto vaizdo įrašo nėra galimybės nustatyti aklosios zonos jutiklių ar priekinio radaro veikimo (neveikimo) fakto, be to, pareiškėjo nurodytiems argumentams kategoriškai prieštarauja kiti objektyvūs bylos duomenys.

Lietuvos banko vertinimu, bylos duomenys nepatvirtina pareiškėjo nurodytų įvykio aplinkybių, o priešingai – sudaro pakankamą pagrindą manyti, jog draudikui buvo pateikta neteisinga ar klaidinanti informacija apie tariamai pavogtas automobilio dalis ir jų praradimo aplinkybes. Kartu pažymėtina, kad byloje nebuvo įrodytas ir naujos žalos, nesusijusios su ankstesniais įvykiais, faktas. Taigi, draudiko sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagal Taisyklių Specialiosios dalies 5.2.2 papunktį laikytinas pagrįstu, o tenkinti pareiškėjo reikalavimą

nėra pagrindo.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, **n u s p r e n d ž i u:**

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Licencijavimo skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių

Agnė Kazlauskienė